

บทที่ 5

ผลการศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยที่กำหนดค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติภายในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้จ่ายกับปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยได้ทำการศึกษาจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจำนวน 300 ตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Purposive Random Sampling ที่เข้ามาท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยการให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศตอบแบบสอบถาม ซึ่งผลการศึกษาสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 รายละเอียดโครงสร้างโดยทั่วไป เกี่ยวกับภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 2 รูปแบบและพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ส่วนที่ 3 ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติภายในจังหวัดเชียงใหม่กับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการกำหนดค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติภายในจังหวัดเชียงใหม่

5.1 รายละเอียดโครงสร้างโดยทั่วไป เกี่ยวกับภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

ในการศึกษาถึงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาข้อมูลที่ได้มาจากแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งจะแสดงถึง เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ภูมิลำเนา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ดอลลาร์สหรัฐ) และการศึกษา ซึ่งจะใช้วิธีการศึกษาด้วยการใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การบรรยายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เก็บรวบรวมได้ จำนวน 300 ตัวอย่าง ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยนำเสนอในรูปแบบของตารางแสดงความถี่ร้อยละ ซึ่งผลของการศึกษามีดังต่อไปนี้

เพศ

จากตาราง 5.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ซึ่งมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เป็นเพศชายจำนวน 163 คน (ร้อยละ 54) และที่เป็นเพศหญิงจำนวน 137 คน (ร้อยละ 46)

ตารางที่ 5.1 เพศของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	163	54
หญิง	137	46
รวม	300	100

ที่มา : จากการสำรวจ

อายุ

จากตาราง 5.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง มีอายุระหว่าง 26-35 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด คือจำนวน 121 คน (ร้อยละ 40) รองลงมาคือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี จำนวน 85 คน (ร้อยละ 29) และอายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 39 คน (ร้อยละ 13) ส่วนที่มีอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 56 ปี มีจำนวน 31 คน (ร้อยละ 10) และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีอายุระหว่าง 46-50 ปี จำนวน 24 คน (ร้อยละ 8)

ตารางที่ 5.2 อายุของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 25	85	29
26-35	121	40
36-45	39	13
46-55	24	8
มากกว่าหรือเท่ากับ 56	31	10
รวม	300	100

ที่มา : จากการสำรวจ

สถานภาพ

จากตาราง 5.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 166 คน (ร้อยละ 55) รองลงมา มีสถานภาพสมรส จำนวน 111 คน (ร้อยละ 37) หย่าร้าง/หม้าย มีอยู่จำนวน 18 คน (ร้อยละ 6) และแยกกันอยู่ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 2)

ตารางที่ 5.3 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	166	55
สมรส	111	37
หย่าร้าง/หม้าย	18	6
แยกกันอยู่	5	2
รวม	300	100

ที่มา : จากการสำรวจ

อาชีพ

จากตาราง 5.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงาน/ลูกจ้าง จำนวน 126 คน (ร้อยละ 42) รองลงมาได้แก่ นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 48 คน (ร้อยละ 16) และอาชีพเจ้าของกิจการเป็นสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน จำนวน 46 คน (ร้อยละ 15) ส่วนอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 25 คน (ร้อยละ 8) ซึ่งเป็นสัดส่วนที่เท่ากับอาชีพครู/อาจารย์ และอันดับสุดท้ายคือ ข้าราชการบำนาญ จำนวน 19 คน (ร้อยละ 7) ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ประกอบอาชีพอื่นๆ จำนวน 11 คน (ร้อยละ 4) ซึ่งได้แก่อาชีพ พนักงานธนาคาร วิศวกร พยาบาล ครูสอนเล่นกอล์ฟ โปรแกรมเมอร์

ตารางที่ 5.4 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พนักงาน/ลูกจ้าง	126	42
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	25	8
เจ้าของกิจการ	46	15
นักเรียน/นักศึกษา	48	16
ข้าราชการบำนาญ	19	7
ครู/อาจารย์	25	8
อื่นๆ	11	4
รวม	300	100

ที่มา : จากการสำรวจ

ภูมิลำเนา

จากตาราง 5.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง โดยส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเอเชีย จำนวน 122 คน (ร้อยละ 40) ซึ่งประกอบด้วยนักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศญี่ปุ่น จีน เกาหลี สิงคโปร์ ฮองกง ไต้หวัน อินเดียและฟิลิปปินส์ รองลงมาได้แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีภูมิลำเนาอยู่ในยุโรป จำนวน 102 คน (ร้อยละ 34) ซึ่งประกอบด้วยนักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศอังกฤษ เยอรมัน ฝรั่งเศส สวิต สเปน

ฮอลแลนด์ เนเธอร์แลนด์ รัสเซีย อิตาลี และกรีซ ส่วนกลุ่มที่มีภูมิลำเนาอยู่ในอเมริกา มีจำนวน 47 คน (ร้อยละ 16) โดยมาจากประเทศอเมริกา แคนาดา บราซิลและเม็กซิโก ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน โอเชียเนีย มีจำนวน 21 คน (ร้อยละ 7) โดยมาจากประเทศออสเตรเลีย และในอันดับสุดท้าย ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่ภูมิลำเนาอยู่ในแอฟริกา จำนวน 8 คน (ร้อยละ 3) เป็นนักท่องเที่ยวที่มาจากแอฟริกาใต้และไนจีเรีย

ตารางที่ 5.5 ภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัด เชียงใหม่

ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เอเชีย	122	40
ยุโรป	102	34
อเมริกา	47	16
โอเชียเนีย	21	7
แอฟริกา	8	3
รวม	300	100

ที่มา : จากการสำรวจ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

จากตาราง 5.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัด เชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วงไม่เกิน 2,500 ดอลลาร์สหรัฐ จำนวน 144 คน (ร้อยละ 48) รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 5,501 ดอลลาร์สหรัฐ จำนวน 79 คน (ร้อยละ 27) ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีรายได้อยู่ในช่วง 2,501 – 3,500 ดอลลาร์สหรัฐ มีจำนวน 40 คน (ร้อยละ 14) รองลงมาคือมีรายได้ระหว่างช่วง 3,501 – 4,500 ดอลลาร์สหรัฐ มีจำนวน 22 คน (ร้อยละ 8) อันดับสุดท้ายคือนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ในช่วง 4,501-5,501 ดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ 3)

ตารางที่ 5.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยว
ในจังหวัดเชียงใหม่

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ดอลลาร์สหรัฐ)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 2,500	144	48
2,501 – 3,500	40	14
3,501 – 4,500	22	8
4,501 – 5,501	15	3
มากกว่า 5,501	79	27
รวม	290	100

ที่มา : จากการสำรวจ

ระดับการศึกษา

จากตาราง 5.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี เป็นจำนวน 164 คน (ร้อยละ 55) รองลงมาคือระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 79 คน (ร้อยละ 27) ส่วนระดับปริญญาโท/สูงกว่าปริญญาโท มีจำนวน 53 คน (ร้อยละ 17) และนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาอื่นๆ ซึ่งได้แก่ ประกาศนียบัตรชั้นสูง จำนวน 4 คน (ร้อยละ 1)

ตารางที่ 5.7 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยว
ในจังหวัดเชียงใหม่

การศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	79	27
ปริญญาตรี	164	55
ปริญญาโท/สูงกว่าปริญญาโท	53	17
อื่นๆ	4	1
รวม	300	100

ที่มา : จากการสำรวจ

5.2 รูปแบบและพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ในการศึกษารูปแบบและพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เป็นการศึกษาในรูปแบบและพฤติกรรมต่างๆ ได้แก่ ความถี่ของการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว/ครั้ง รูปแบบของพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว รูปแบบของสถานที่พักผ่อน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว/วัน รูปแบบของค่าใช้จ่าย รูปแบบลักษณะของการท่องเที่ยว การรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยว ปัจจัยที่สร้างความพอใจภายหลังจากการท่องเที่ยว ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการท่องเที่ยว ซึ่งผลการศึกษามีดังนี้

ตารางที่ 5.8 ความถี่ของการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ความถี่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ครั้งแรก	248	83
มากกว่า 1 ครั้ง	52	17
รวม	300	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 5.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ประกอบด้วยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เป็นครั้งแรก มีจำนวน 248 คน (ร้อยละ 83) ส่วนนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มากกว่า 1 ครั้ง มีจำนวน 52 คน (ร้อยละ 17) ซึ่งได้แก่มาเป็นครั้งที่ 2 จำนวน 25 คน ครั้งที่ 3 จำนวน 12 คน ครั้งที่ 5 จำนวน 7 คน ครั้งที่ 6 จำนวน 1 คน ครั้งที่ 7 จำนวน 2 คน ครั้งที่ 10 จำนวน 3 คน ครั้งที่ 15 จำนวน 2 คน

ตารางที่ 5.9 ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 4 วัน	149	50
5 – 10 วัน	113	38
11 – 15 วัน	13	4
16 – 20 วัน	2	0.7
21 – 25 วัน	1	0.3
26 – 30 วัน	13	4
มากกว่า 30 วัน	9	3
รวม	300	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 5.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่จะพำนักเฉลี่ยอยู่ไม่เกิน 4 วัน จำนวน 149 คน (ร้อยละ 50) รองลงมาคือพำนักเฉลี่ยอยู่ในช่วง 5 – 10 วัน จำนวน 113 คน (ร้อยละ 38) ส่วนพำนักเฉลี่ยอยู่ในช่วง 11 – 15 วัน มีจำนวน 13 คน (ร้อยละ 4) ซึ่งเป็นสัดส่วนที่เท่ากับพำนักเฉลี่ยอยู่ในช่วง 26 – 30 วัน รองลงมาคือมากกว่า 30 วัน มีจำนวน 9 คน (ร้อยละ 3) อันดับสุดท้ายคือพำนักเฉลี่ยอยู่ในช่วง 16-20 วัน จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.7) และพำนักเฉลี่ยอยู่ในช่วง 21 – 30 วัน จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.3)

ตารางที่ 5.10 รูปแบบของพาหนะที่ใช้ในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติ
ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

พาหนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รถยนต์เช่า/มอเตอร์ไซด์เช่า	62	18
รถสาธารณะ	24	7
รถของบริษัททัวร์	98	28
รถแดง/ตุ๊กตุ๊ก/แท็กซี่	160	45
อื่นๆ	8	2
รวม	352	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : รูปแบบของพาหนะที่ใช้ในการเดินทางระหว่างการท่องเที่ยวในเชียงใหม่
สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 5.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวใน
จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่ใช้พาหนะในการท่องเที่ยวคือ รถแดง/ตุ๊กตุ๊ก/แท็กซี่
จำนวน 160 คน (ร้อยละ 45) รองลงมาคือ รถของบริษัททัวร์ มีจำนวน 98 คน (ร้อยละ 28) ส่วน
นักท่องเที่ยวที่ใช้พาหนะคือ รถยนต์เช่า/มอเตอร์ไซด์เช่า จำนวน 62 คน (ร้อยละ 18) และ
นักท่องเที่ยวที่ใช้บริการรถสาธารณะ จำนวน 24 คน (ร้อยละ 7) ส่วนนักท่องเที่ยวที่ใช้พาหนะ
รูปแบบอื่นๆ ซึ่งได้แก่ รถเพื่อน/ญาติพี่น้อง จักรยาน และเดิน มีจำนวน 8 คน (ร้อยละ 2)

ตารางที่ 5.11 วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

วัตถุประสงค์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ติดต่อธุรกิจ	23	7
พักผ่อน	139	42
ช้อปปิ้ง	124	38
เยี่ยมญาติ/เยี่ยมเพื่อน	22	7
การศึกษา	13	4
อื่นๆ	6	2
รวม	327	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

จากตารางที่ 5.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่โดยมีวัตถุประสงค์คือ พักผ่อน มีจำนวน 139 คน (ร้อยละ 42) รองลงมาคือนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาเพื่อช้อปปิ้ง มีจำนวน 124 คน (ร้อยละ 38) ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาเพื่อติดต่อธุรกิจ มีจำนวน 23 คน (ร้อยละ 7) ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเพื่อเยี่ยมญาติ/เยี่ยมเพื่อน มีจำนวน 22 คน (ร้อยละ 7) ส่วนอันดับสุดท้ายคือนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเพื่อการศึกษา มีจำนวน 13 คน (ร้อยละ 4) และนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ได้แก่ เป็นทางผ่าน สอนศาสนา และมาทดลองแต่งงาน มีจำนวน 6 คน (ร้อยละ 2)

ตารางที่ 5.12 รูปแบบของสถานที่พักแรมของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

รูปแบบสถานที่พักแรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรงแรม	181	60
เกสเฮาส์	84	28
รีสอร์ท	12	4
บังกะโล	2	1
อื่นๆ	21	7
รวม	300	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 5.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวต่างชาติพักแรมที่โรงแรม มีจำนวน 181 คน (ร้อยละ 60) และพักแรมอยู่ที่เกสเฮาส์ จำนวน 84 คน (ร้อยละ 28) ส่วนพักแรมที่รีสอร์ท มีจำนวน 12 คน (ร้อยละ 4) อันดับสุดท้ายคือบังกะโล มีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 1) บางส่วนมีการพักแรมรูปแบบอื่นๆ ได้แก่ พักบ้านเพื่อน/แฟน/ญาติ อพาคเมนต์ โรงเรียน

ตารางที่ 5.13 ราคาเฉลี่ยของสถานที่พักแรม (บาท/วัน)

ราคา (บาท/วัน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1,500 บาท ขึ้นไป	34	11
1,001 – 1,500 บาท	84	28
500 – 1,000 บาท	145	49
ต่ำกว่า 500 บาท	37	12
รวม	300	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตาราง 5.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง สถานที่พักแรมส่วนใหญ่พักในราคาเฉลี่ยช่วง 500 – 1,000 บาท จำนวน 145 คน (ร้อยละ 49) รองลงมาคือพักในราคาเฉลี่ยช่วง 1,001 – 1,500 บาท จำนวน 84

คน (ร้อยละ 28) ส่วนพักในราคาต่ำกว่า 500 บาท มีจำนวน 37 คน (ร้อยละ 12) และพักในราคาเฉลี่ย ตั้งแต่ 1,500 บาท ขึ้นไป มีจำนวน 34 คน (ร้อยละ 11)

ตารางที่ 5.14 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันขณะพักอยู่ที่เชียงใหม่ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติ

รายการค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/วัน)
ค่าที่พัก	1,026
ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	417
ค่าบริการนำเที่ยว	136
ค่าเดินทาง	226
ค่าสินค้าและของที่ระลึก	611
ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	495
รวม	2,911

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตาราง 5.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันในรายการต่างๆดังนี้ ค่าที่พักเฉลี่ย 1,026 บาทต่อวัน ค่าอาหารและเครื่องดื่มเฉลี่ย 417 บาทต่อวัน ค่าบริการนำเที่ยวเฉลี่ย 136 บาทต่อวัน ค่าเดินทางเฉลี่ย 226 บาทต่อวัน ค่าสินค้าและของที่ระลึกเฉลี่ย 611 บาทต่อวัน ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงเฉลี่ย 495 บาทต่อวัน

ตารางที่ 5.15 รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

รูปแบบการเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คนเดียว	55	18
ครอบครัว	86	29
เพื่อน	100	33
บริษัทนำเที่ยว/กรุ๊ปทัวร์	51	17
อื่นๆ	8	3
รวม	300	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 5.15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับเพื่อน มีจำนวน 100 คน (ร้อยละ 33) รองลงมาคือ เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับครอบครัว จำนวน 86 คน (ร้อยละ 29) ส่วนการเดินทางมาท่องเที่ยวคนเดียว มีจำนวน 55 คน (ร้อยละ 18) อันดับสุดท้ายคือ เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริษัทนำเที่ยว/กรุ๊ปทัวร์ จำนวน 51 คน (ร้อยละ 17) ส่วนการเดินทางมาท่องเที่ยวในรูปแบบอื่นๆ มีจำนวน 8 คน (ร้อยละ 3) ได้แก่ คู่รัก (ไม่ใช่สามีภรรยา)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 5.16 การรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

การรับทราบข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อินเทอร์เน็ต	148	31
หนังสือพิมพ์/นิตยสาร	65	13
บริษัทนำเที่ยว	84	17
โรงแรม/ที่พัก	26	5
เพื่อน/ญาติ	130	27
ป้ายโฆษณา/ป้ายประกาศ	0	0
อื่นๆ	32	7
รวม	485	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : การรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 5.16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 148 คน (ร้อยละ 31) รองลงมาคือ ได้รับข้อมูลจากเพื่อน/ญาติ จำนวน 130 คน (ร้อยละ 27) ส่วนได้รับข้อมูลจากบริษัทนำเที่ยว จำนวน 84 คน (ร้อยละ 17) รองลงมาคือหนังสือพิมพ์/นิตยสาร จำนวน 65 คน (ร้อยละ 13) อันดับสุดท้ายคือ ได้รับข้อมูลจากโรงแรม/ที่พัก จำนวน 26 คน (ร้อยละ 5) ส่วนได้รับข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ ได้แก่ หนังสือท่องเที่ยว หนังสือ Lonely Planet โทรทัศน์ และเคเบิ้ลทีวี ก่อนหน้านี้

ตารางที่ 5.17 สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติ
ชื่นชอบมากที่สุด

สถานที่ท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โบราณสถาน/วัด	95	32
ศูนย์การค้า	40	13
สวนสัตว์	22	7
สวนสาธารณะ	3	1
รีสอร์ต	6	2
สถานบันเทิง	11	4
ภูเขา/น้ำตก/ป่า/ถ้ำ/เขื่อน	109	36
อื่นๆ	14	5
รวม	300	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตาราง 5.17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง สถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต่างชาติชื่นชอบมากที่สุดคือ ภูเขา/น้ำตก/ป่า/ถ้ำ/เขื่อน มีจำนวน 109 คน (ร้อยละ 36) รองลงมาคือ โบราณสถาน/วัด มีจำนวน 95 คน (ร้อยละ 32) ส่วนศูนย์การค้า มี 40 คน (ร้อยละ 13) อันดับต่อไปคือ สวนสัตว์ จำนวน 22 คน (ร้อยละ 7) ส่วนสถานบันเทิง มีจำนวน 11 คน (ร้อยละ 4) และอันดับสุดท้ายคือสวนสาธารณะ มีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 1) ในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆที่นักท่องเที่ยวต่างชาติชื่นชอบมากที่สุด ได้แก่ แคมป์ช้าง

ตารางที่ 5.18 การใช้บริการนำเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทาง
มาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

บริการนำเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช้บริการ	114	38
ไม่ใช้บริการ	186	62
รวม	300	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตาราง 5.18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่ใช้บริการนำเที่ยวของบริษัทนำเที่ยว มีจำนวน 186 คน (ร้อยละ 62) และใช้บริการนำเที่ยว จำนวน 114 คน (ร้อยละ 38)

ตารางที่ 5.19 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ปัจจัยที่มีอิทธิพล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเพณี/วัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์	175	24
แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ	182	25
ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว	62	9
ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม	34	5
ความสะดวกสบายของสถานที่พัก	62	9
ความสะดวกสบายในการเดินทาง	14	2
การแนะนำจากบุคคลอื่น	132	18
การบริการที่ดี/ศูนย์การค้า/แหล่งบันเทิง	43	6
อื่นๆ	12	2
รวม	716	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 5.19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เนื่องจากปัจจัยทางด้านแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ จำนวน 182 คน (ร้อยละ 25) รองลงมาคือปัจจัยทางด้านประเพณี/วัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์ จำนวน 175 คน (ร้อยละ 24) ส่วนจากการแนะนำจากบุคคลอื่นเป็นจำนวน 132 คน (ร้อยละ 18) ในส่วนของความปลอดภัยในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับความสะดวกสบายของสถานที่พักมีสัดส่วนเท่ากัน คือจำนวน 62 คน (ร้อยละ 9) อันดับต่อไปคือ การบริการที่ดี/ศูนย์การค้า/แหล่งบันเทิง มีจำนวน 43 คน (ร้อยละ 6) ส่วนค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม มีจำนวน 34 คน (ร้อยละ 5) อันดับสุดท้ายคือความสะดวกสบายในการเดินทาง มีจำนวน 14 คน (ร้อยละ 2) ส่วน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลอื่นๆ ได้แก่ เดินทางมาเพื่อติดต่อบุรุษกิจไม่ได้ตั้งใจมาท่องเที่ยว เป็นทางผ่านไปท่องเที่ยวที่อื่น(ปาย) การศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของบริการนำเที่ยว และเพื่อเป็นอาสาสมัคร

ตารางที่ 5.20 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพอใจภายหลังจากการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพอใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเพณี/วัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์	172	27
แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ	210	33.5
การบริการที่ดี/ศูนย์การค้า/แหล่งบันเทิง	116	18.5
ความปลอดภัย	52	8
ค่าใช้จ่ายต่ำ	73	12
อื่นๆ	4	1
รวม	628	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพอใจภายหลังจากการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 5.20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพอใจภายหลังจากการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุดคือ ปัจจัยทางด้านแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ มีจำนวน 210 คน (ร้อยละ 33.5) รองลงมาคือปัจจัยทางด้านประเพณี/วัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์ มีจำนวน 172 คน (ร้อยละ 27) ส่วนปัจจัยทางการบริการที่ดี/ศูนย์การค้า/แหล่งบันเทิง มีจำนวน 116 คน (ร้อยละ 18.5) อันดับต่อไปคือปัจจัยทางด้านค่าใช้จ่ายต่ำ มีจำนวน 73 คน (ร้อยละ 12) อันดับสุดท้ายคือความปลอดภัย มีจำนวน 52 คน (ร้อยละ 8) ส่วนปัจจัยอื่นๆที่ทำให้เกิดความพอใจ มีจำนวน 4 คน (ร้อยละ 1) ซึ่งได้แก่ ความเป็นมิตรในพื้นที่ และพนักงานบริการสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี

All rights reserved

ตารางที่ 5.21 สาเหตุที่สร้างความไม่พอใจหรือปัญหาระหว่างการท่องเที่ยวในเชียงใหม่ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ปัญหา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปัญหาผู้ให้บริการท่องเที่ยวไม่มีคุณภาพ	16	4
ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	16	4
ขาดความปลอดภัยในทรัพย์สินและการเดินทางท่องเที่ยว	12	3
ราคาที่ไม่สมเหตุสมผล	16	4
ปัญหาสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม	35	10
อื่นๆ	24	7
ไม่มีปัญหา	241	67
รวม	360	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : สาเหตุที่สร้างความไม่พอใจหรือปัญหาระหว่างการท่องเที่ยวในเชียงใหม่สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 5.21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง สาเหตุที่สร้างความไม่พอใจหรือปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุดคือ ปัญหาสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม จำนวน 35 คน (ร้อยละ 10) รองลงมาคือปัญหาผู้ให้บริการท่องเที่ยวด้วยคุณภาพ ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ราคาที่ไม่สมเหตุสมผล มีสัดส่วนเท่ากันคือ มีจำนวน 16 คน (ร้อยละ 4) ส่วนปัจจัยที่สร้างความไม่พอใจหรือปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ น้อยที่สุดคือ ขาดความปลอดภัยในทรัพย์สินและการเดินทางท่องเที่ยว มีจำนวน 12 คน (ร้อยละ 3) และปัญหาอื่นๆที่สร้างความไม่พอใจ ได้แก่ ไม่ชอบรถตุ๊กตุ๊กและแท็กซี่คิดเงินเกิน ไม่มีเวลาดูสิ่งต่างๆให้ทั่ว ผู้คนที่ไม่ได้อยู่ในภาคบริการพูดภาษาอังกฤษได้น้อย และปัญหาส่วนใหญ่ก็คือ สภาพอากาศเนื่องจากมีฝนตกตลอดเวลา

ตารางที่ 5.22 การกลับมาท่องเที่ยวเชียงใหม่อีกครั้งของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

ความต้องการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลับมาท่องเที่ยว	278	93
ไม่มา	22	7
รวม	300	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 5.22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่จะกลับมาท่องเที่ยวเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่อีกครั้งเป็นจำนวนถึง 278 คน (ร้อยละ 93) และนักท่องเที่ยวที่จะไม่กลับมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่อีกครั้งมีเพียง 22 คน (ร้อยละ 7) ด้วยสาเหตุเนื่องจากฝนตกทำให้รู้สึกแฉะและเมื่อยหน่าย ไม่ชอบจังหวัดเชียงใหม่ และประเทศไทยไกลเกินไป

5.3 ผลการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติภายในจังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติภายในจังหวัดเชียงใหม่ จะทำการศึกษาดังด้วยวิธีการวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติ กล่าวคือจะใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square, OLS) และได้ทดสอบปัญหาการที่ค่าความคลาดเคลื่อน (Error Term; e_i) มีความแปรปรวนแตกต่างกัน (Heteroscedasticity) โดยใช้วิธีของ White Test

5.3.1 ผลการศึกษาปัจจัยที่กำหนดค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติภายในจังหวัดเชียงใหม่

จากตารางที่ 5.23 สามารถอธิบายผลการศึกษาได้ดังนี้

$$\begin{aligned} TEP_i &= \beta_0 + \beta_1 INC_i + e_i \\ TEP_i &= 2469.64 + (0.0015)INC_i \end{aligned} \quad (1)$$

สมการที่ 1 ได้นำเอาปัจจัยทางด้านรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว (INC_i) ว่ามีผลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่ที่ได้มีค่าเป็นบวกเท่ากับ 2469.64 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ แสดงว่านักท่องเที่ยวก็ยังมีการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) โดยที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ เท่ากับ 2469.64 บาท สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยทางด้านรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว (INC_i) มีค่าเป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายจากสมการนี้เท่ากับ 0.0015 หมายความว่า ถ้ารายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 10,000 บาท จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 15 บาทต่อวัน ส่วนค่า Adjusted R² ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.3996 แสดงถึงตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ ร้อยละ 39.96 หรือกล่าวได้ว่าปัจจัยนี้มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวร้อยละ 39.96 ส่วนที่เหลือเป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่นๆนอกเหนือจากปัจจัยนี้

$$TEP_i = \beta_0 + \beta_1 INC_i + \beta_2 SEX_i + e_i$$

$$TEP_i = 2481.20 + (0.0015)INC_i - (21.60)SEX_i \quad (2)$$

สมการที่ 2 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว (INC_i) และเพิ่มปัจจัยทางด้านเพศของนักท่องเที่ยว (SEX_i) ว่ามีผลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่นี้มีค่าสูงกว่าสมการที่ 1 โดยมีค่าเท่ากับ 2481.20 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ นั่นคือ นักท่องเที่ยวก็ยังมีค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) โดยที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ เท่ากับ 2481.20 บาท ส่วนปัจจัยทางด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวต่อเดือน (INC_i) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ โดยค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายของสมการนี้เท่ากับ 0.0015 หมายความว่า ถ้ารายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 10,000 บาท จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 15 บาทต่อวัน ส่วนปัจจัยทางด้านเพศของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีค่าเป็นลบ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอธิบายได้ว่านักท่องเที่ยวเพศหญิงและเพศชายมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน เพราะเพศหญิงในปัจจุบันมีการศึกษาสูงขึ้นทำให้รายได้เพิ่มขึ้นด้วย โดยส่วนใหญ่เพศหญิงจะมีค่าใช้จ่ายทางด้านซื้อสินค้าและของที่ระลึกมากกว่าเพศชายและเพศชายก็มีค่าใช้จ่ายทางด้านบันเทิงมากกว่าเพศหญิง สำหรับค่า Adjusted R² มีค่าเท่ากับ 0.3977

$$TEP_i = \beta_0 + \beta_1 INC_i + \beta_3 AGE_i + e_i$$

$$TEP_i = 1685.09 + 0.0014 INC_i + (24.11)AGE_i \quad (3)$$

สมการที่ 3 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว (INC_i) และเพิ่มปัจจัยทางด้านอายุของนักท่องเที่ยว (AGE_i) แทนปัจจัยทางด้านเพศของนักท่องเที่ยว (SEX_i) ว่ามีผลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่นี้มีค่าเท่ากับ 1685.09 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ นั่นคือ นักท่องเที่ยวก็ยังมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) โดยที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ เท่ากับ 1685.09 บาท ส่วนปัจจัยทางด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวต่อเดือน (INC_i) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ โดยค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายของสมการนี้เท่ากับ 0.0014 หมายความว่า ถ้ารายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 10,000 บาท จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 14 บาทต่อวัน ส่วนปัจจัยทางด้านอายุของนักท่องเที่ยว (AGE_i) มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ซึ่งอธิบายได้ว่าอายุของนักท่องเที่ยวมีผลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหรือนักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวแตกต่างกันด้วย สำหรับค่า Adjusted R² มีค่าเท่ากับ 0.4551 เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับสมการที่ 1 และ 2

$$TEP_i = \beta_0 + \beta_1 INC_i + \beta_4 DURATION_i + e_i$$

$$TEP_i = 2710.19 + 0.0014 INC_i - (26.44) DURATION_i \quad (4)$$

สมการที่ 4 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว (INC_i) และเพิ่มปัจจัยทางด้านระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (DURATION_i) แทนปัจจัยทางด้านอายุของนักท่องเที่ยว (AGE_i) ว่ามีผลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่นี้มีค่าเท่ากับ 2710.19 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ นั่นคือ นักท่องเที่ยวก็ยังมีค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) โดยที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ เท่ากับ 2710.19 บาท ส่วนปัจจัยทางด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวต่อเดือน (INC_i) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ โดยค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายของสมการนี้เท่ากับ 0.0014 หมายความว่า ถ้ารายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 10,000 บาท จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 14 บาทต่อวัน ส่วนปัจจัยทางด้านระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (DURATION_i) มีค่าเป็นลบ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ซึ่งอธิบายได้ว่าระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวมีผลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวันในทิศทางตรงกันข้าม ยิ่งระยะเวลาพำนักเฉลี่ยนาน ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวันก็ยิ่งมีค่าลดลงด้วย สำหรับค่า Adjusted R² มีค่าเท่ากับ 0.5052 เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับสมการที่ 1 สมการที่ 2 และ 3

$$TEP_i = \beta_0 + \beta_1 INC_i + \beta_2 SEX_i + \beta_3 AGE_i + e_i$$

$$TEP_i = 1716.73 + (0.0014) INC_i - (76.65) SEX_i + (24.40) AGE_i \quad (5)$$

สมการที่ 5 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว (INC_i) และเพิ่มปัจจัยทางด้านเพศของนักท่องเที่ยว (SEX_i) และปัจจัยทางด้านอายุของนักท่องเที่ยว (AGE_i) ว่ามีผลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่นี้มีค่าเท่ากับ 1716.73 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ นั่นคือ นักท่องเที่ยวยังคงมีค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) โดยที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ เท่ากับ 1716.73 บาท ส่วนปัจจัยทางด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวต่อเดือน (INC_i) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ โดยค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายของสมการนี้เท่ากับ 0.0014 หมายความว่า ถ้ารายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 10,000 บาท จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 14 บาทต่อวัน ส่วนปัจจัยทางด้านเพศของนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติมีค่าเป็นลบ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอธิบายได้ว่าเพศของนักท่องเที่ยวไม่มีผลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว และในส่วนของปัจจัยทางด้านอายุ (AGE_i) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก

และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ แสดงว่าอายุมีผลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อวัน สำหรับค่า Adjusted R² มีค่าเท่ากับ 0.4542

$$\begin{aligned} TEP_i &= \beta_0 + \beta_1 INC_i + \beta_2 SEX_i + \beta_4 DURATION_i + e_i \\ TEP_i &= 2718.37 + (0.0014)INC_i - (15.35)SEX_i - (26.43)DURATION_i \end{aligned} \quad (6)$$

สมการที่ 6 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว (INC_i) และเพิ่มปัจจัยทางด้านเพศของนักท่องเที่ยว (SEX_i) และปัจจัยทางด้านระยะเวลาพำนักรถลี้ของนักท่องเที่ยว (DURATION_i) แทนปัจจัยทางด้านอายุของนักท่องเที่ยว (AGE_i) ว่ามีผลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่นี้มีค่าเท่ากับ 2718.37 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ นั่นคือ นักท่องเที่ยวก็ยังมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) โดยที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ เท่ากับ 2718.37 บาท ส่วนปัจจัยทางด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวต่อเดือน (INC_i) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ โดยค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายของสมการนี้เท่ากับ 0.0014 หมายความว่า ถ้ารายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 10,000 บาท จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 14 บาทต่อวัน ส่วนปัจจัยทางด้านเพศของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีค่าเป็นลบ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนของปัจจัยทางด้านระยะเวลาในการพำนักรถลี้ (DURATION_i) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ สำหรับค่า Adjusted R² มีค่าเท่ากับ 0.5036

$$\begin{aligned} TEP_i &= \beta_0 + \beta_1 INC_i + \beta_3 AGE_i + \beta_4 DURATION_i + e_i \\ TEP_i &= 1968.92 + (0.0013)INC_i + (22.53)AGE_i \\ &\quad - (25.55)DURATION_i \end{aligned} \quad (7)$$

สมการที่ 7 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว (INC_i) ปัจจัยทางด้านระยะเวลาพำนักรถลี้ของนักท่องเที่ยว (DURATION_i) และเพิ่มปัจจัยทางด้านอายุของนักท่องเที่ยว (AGE_i) แทนปัจจัยทางด้านเพศของนักท่องเที่ยว (SEX_i) ว่ามีผลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่นี้มีค่าเท่ากับ 1968.92 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ นั่นคือ นักท่องเที่ยวก็ยังมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) โดยที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ เท่ากับ 1968.92 บาท ส่วนปัจจัยทางด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวต่อเดือน (INC_i) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ โดยค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายของสมการนี้เท่ากับ 0.0013 หมายความว่า ถ้า

รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 10,000 บาท จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 13 บาทต่อวัน ส่วนปัจจัยทางด้านอายุของนักท่องเที่ยว (AGE_i) มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ซึ่งอธิบายได้ว่าอายุของนักท่องเที่ยวมีผลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว และในส่วนปัจจัยทางด้านระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (DURATION_i) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ สำหรับค่า Adjusted R² มีค่าเท่ากับ 0.5538 เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับสมการที่ 1 ถึงสมการที่ 7

$$\begin{aligned} TEP_i &= \beta_0 + \beta_1 INC_i + \beta_2 SEX_i + \beta_3 AGE_i + \beta_4 DURATION_i + e_i \\ TEP_i &= 1996.31 + (0.0013)INC_i - (66.98)SEX_i \\ &\quad + (22.78)AGE_i - (25.52)DURATION_i \end{aligned} \quad (8)$$

สมการที่ 8 ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว (INC_i) และเพิ่มปัจจัยทางด้านเพศของนักท่องเที่ยว (SEX_i) ปัจจัยทางด้านอายุของนักท่องเที่ยว (AGE_i) และปัจจัยทางด้านระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (DURATION_i) ว่ามีผลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) ซึ่งก็พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่นี้มีค่าเท่ากับ 1996.31 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ นั่นคือ นักท่องเที่ยวจะใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_i) โดยที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ เท่ากับ 1996.31 บาท ส่วนปัจจัยทางด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวต่อเดือน (INC_i) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ โดยค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายของสมการนี้เท่ากับ 0.0013 หมายความว่า ถ้ารายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 10,000 บาท จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 13 บาทต่อวัน ส่วนปัจจัยทางด้านเพศของนักท่องเที่ยว (SEX_i) มีค่าเป็นลบ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และในส่วนของปัจจัยทางด้านอายุ (AGE_i) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก ส่วนปัจจัยทางด้านระยะเวลาพำนักเฉลี่ย (DURATION_i) มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบและปัจจัยทั้งสองก็มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ แสดงว่าอายุและระยะเวลาพำนักมีผลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อวัน สำหรับค่า Adjusted R² มีค่าเท่ากับ 0.5530

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้นำข้อมูลทั้ง 8 สมการ ทำการทดสอบปัญหา Heteroscedasticity ด้วยวิธีการ White Test พบว่าค่าสถิติ χ^2 ที่ได้จากสมการที่ 1 ถึง 8 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 1% ($\alpha = 0.01$) ซึ่งแสดงว่าไม่มีปัญหา Heteroscedasticity เกิดขึ้น และแสดงว่าค่าพารามิเตอร์ $\beta_0, \beta_1, \beta_2, \beta_3, \beta_4$ ที่ประมาณการจากสมการถดถอยมีความน่าเชื่อถือและเป็น BLUE (Best Linear Unbiased Estimator) ดังแสดงในตารางที่ 5.23

ตารางที่ 5.23 ผลการศึกษารายละเอียดที่กำหนดค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติภายในจังหวัดเชียงใหม่

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = TEP = ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว (บาท/วัน)							
	สมการที่ 1	สมการที่ 2	สมการที่ 3	สมการที่ 4	สมการที่ 5	สมการที่ 6	สมการที่ 7	สมการที่ 8
Constant (β_0)	2469.64 *** (38.84)	2461.20 *** (28.46)	1685.04 *** (11.033)	2710.19 *** (41.69)	1716.73 *** (10.80)	2718.37 *** (32.18)	1968.92 *** (13.82)	1996.31 *** (13.50)
INC (β_1)	0.0015 *** (14.14)	0.0015 *** (14.20)	0.0014 *** (13.148)	0.0014 *** (15.09)	0.0014 *** (13.19)	0.0014 *** (15.063)	0.0013 *** (14.20)	0.0013 *** (14.20)
SEX (β_2)	-	-21.60 (-0.19)	-	-	-76.66 (-0.72)	-15.35 (-0.152)	-	-66.98 (-0.65)
AGE (β_3)	-	-	24.11 *** (5.60)	-	24.40 *** (5.63)	-	22.53 *** (5.77)	22.78 *** (5.81)
DURATION (β_4)	-	-	-	-26.44 *** (-8.03)	-	-26.44 *** (-8.02)	-25.55 *** (-8.17)	-25.52 *** (-8.16)
Mean dependent variable	2913.37	2913.37	2913.37	2913.37	2913.37	2913.37	2913.37	2913.37

ตารางที่ 5.23 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = TEP = ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว (บาท/วัน)							
	สมการที่ 1	สมการที่ 2	สมการที่ 3	สมการที่ 4	สมการที่ 5	สมการที่ 6	สมการที่ 7	สมการที่ 8
Adjusted R ²	0.3996	0.3977	0.4551	0.5052	0.4542	0.5036	0.5538	0.5530
White Test χ^2	2.53	2.67	3.67	2.42	3.82	2.48	3.84	3.97
Durbin-Watson	1.52	1.52	1.651	1.57	1.66	1.57	1.69	1.69

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ 1. ตัวแปรในวงเล็บคือค่า Absolute-t-statistic

2. *มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$ (10%) **มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%) ***มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)

5.3.2 ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ (Autonomous Expenditure) และค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายเปรียบเทียบระหว่างนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ชาวเอเชีย (Marginal Propensity to Expenditure)

ในการทดสอบว่า ค่าใช้จ่ายที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ และค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายระหว่างนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและไม่ใช่ว่าชาวเอเชีย มีค่าแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร ผู้วิจัยได้ทำการเพิ่มตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) คือ DUM และ DUM*INC เข้าไปในแต่ละสมการ จากตารางที่ 5.24 สามารถอธิบายผลการศึกษาได้ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ของค่า DUM มีค่าเป็นบวกในทุกๆ สมการ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าสัมประสิทธิ์ของค่า DUM มีค่าอยู่ระหว่าง 496.43 ถึง 530.75 ซึ่งสมการที่ 14 มีค่าสัมประสิทธิ์ของค่า DUM สูงสุด และสมการที่ 13 มีค่าสัมประสิทธิ์ของค่า DUM ต่ำสุด ทั้งนี้สามารถหาค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ (Autonomous Expenditure) ของนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและไม่ใช่ว่าชาวเอเชียได้ โดยกำหนดให้

$$\begin{aligned} \text{DUM} &= \text{ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable)} \\ \text{นักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ชาวเอเชีย} &= \text{DUM} = 1 \quad \text{ค่า} \frac{\partial TEP}{\partial DUM} = \beta_0 + \beta_5 \\ \text{นักท่องเที่ยวที่เป็นชาวเอเชีย} &= \text{DUM} = 0 \quad \text{ค่า} \frac{\partial TEP}{\partial DUM} = \beta_0 \end{aligned}$$

ดังนั้นจากสมการที่ 9 สามารถอธิบายได้ว่า ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่ไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ (Autonomous Expenditure) ของนักท่องเที่ยวชาวเอเชียมีค่าเท่ากับ 2180.83 บาทต่อวัน แต่ นักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ชาวเอเชีย มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่ไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ (Autonomous Expenditure) เท่ากับ 2698.38 บาทต่อวัน (2180.83+517.55) ซึ่งมากกว่านักท่องเที่ยวชาวเอเชียอยู่ 517.55 บาท โดยค่า Autonomous Expenditure ในทุกๆ สมการสามารถอธิบายได้ในทำนองเดียวกันกับสมการที่ 9

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่และค่าสัมประสิทธิ์ของรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว (INC) มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ทั้งหมด โดยสมการที่ 12 มีค่า Constant term สูงที่สุด เท่ากับ 2416.78 และสมการที่ 11 มีค่า Constant term น้อยที่สุด เท่ากับ 1420.81 และสมการที่ 9 มีค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายสูงที่สุด โดยมีค่าเท่ากับ 0.0018 และสมการที่มีค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายต่ำที่สุดคือ สมการที่ 15 มีค่าเท่ากับ 0.0016

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ของ $DUM*INC$ มีค่าติดลบในทุกๆสมการและมีค่าค่อนข้างน้อย ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ $DUM*INC$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.1$ ในสมการที่ 12 14 15 และ 16 ส่วนในสมการที่ 9 10 11 และ 13 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้สามารถหาค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายของนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและไม่ใช่ชาวเอเชีย (Marginal Propensity to Expenditure) ได้โดยกำหนดให้

$DUM =$ ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable)

$$\text{นักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ชาวเอเชีย} = DUM = 1 \quad \text{ค่า} \frac{\partial TEP}{\partial INC_{Non-Asia}} = \beta_1 + \beta_6$$

$$\text{นักท่องเที่ยวที่เป็นชาวเอเชีย} = DUM = 0 \quad \text{ค่า} \frac{\partial TEP}{\partial INC_{Asia}} = \beta_1$$

ยกตัวอย่างเช่น สมการที่ 16 (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.1$)

$$\text{จาก} \quad TEP_i = \beta_0 + \beta_1 INC_i + \beta_2 SEX_i + \beta_3 AGE_i + \beta_4 DURATION_i + \beta_5 DUM + \beta_6 DUM*INC_i + e_i$$

$$TEP_i = 1713.85 + (0.0016)INC_i - (29.65)SEX_i + (22.17)AGE_i - (25.73)DURATION_i + (509.45)DUM - (0.0004)DUM*INC_i$$

$$\text{ดังนั้น} \quad \frac{\partial TEP}{\partial INC_{Non-Asia}} = 0.0016 - 0.0004$$

$$= 0.0012$$

$$\text{และ} \quad \frac{\partial TEP}{\partial INC_{Asia}} = 0.0016$$

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ซึ่งเมื่อทำการเปรียบเทียบค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายของนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและไม่ใช่ชาวเอเชีย ในสมการทั้งหมดแล้ว พบว่า ทุกๆสมการ $\frac{\partial TEP}{\partial INC_{Non-Asia}}$ มีค่าน้อยกว่าค่า $\frac{\partial TEP}{\partial INC_{Asia}}$ แสดงว่านักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ชาวเอเชียมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่น้อยกว่านักท่องเที่ยวชาวเอเชีย หรือกล่าวได้ว่า เมื่อรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว (INC) ที่ไม่ใช่ชาวเอเชียเพิ่มขึ้น 10,000 บาทต่อเดือน จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP) เพิ่มขึ้น 12 บาท และเมื่อรายได้ของนักท่องเที่ยว (INC) ชาวเอเชียเพิ่มขึ้น 10,000 บาทต่อเดือน จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP) เพิ่มขึ้น 16 บาท เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวเอเชียมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อช้อปปิ้งมากกว่านักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ชาวเอเชีย ดังนั้นจึงทำให้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวเอเชียสูงกว่านักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ชาวเอเชีย

ยกตัวอย่างเช่น สมการที่ 15 (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.1$)

$$\begin{aligned} \text{จาก } TEP_i &= \beta_0 + \beta_1 INC_i + \beta_3 AGE_i + \beta_4 DURATION_i \\ &+ \beta_5 DUM + \beta_6 DUM * INC_i \\ TEP_i &= 1713.85 + (0.0016)INC_i + (22.17)AGE_i + e_i \\ &- (25.73)DURATION_i + (509.45)DUM - (0.0004)DUM * INC_i \end{aligned}$$

เมื่อนำปัจจัยทางด้านเพศของนักท่องเที่ยว (SEX) ซึ่งเป็นปัจจัยที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออกไป แต่ยังคงไว้ซึ่งปัจจัยทางด้านรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว (INC) อายุของนักท่องเที่ยว (AGE) และระยะเวลาในการพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (DURATION) ทำให้ค่า Adjusted R² สูงขึ้น แสดงว่า ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ดีขึ้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายของนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและไม่ใช่ชาวเอเชียแตกต่างกันน้อยมาก และค่าสัมประสิทธิ์ของค่า DUM และ DUM*INC มีนัยสำคัญทางสถิติ ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างค่า Constant term

นอกจากนี้ หลังจากทำการทดสอบปัญหา Heteroscedasticity ด้วยวิธี White Test พบว่า ค่าสถิติ χ^2 ที่ได้จากสมการที่ 9 ถึง 16 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 1% ($\alpha = 0.01$) ซึ่งแสดงว่า ไม่มีปัญหา Heteroscedasticity เกิดขึ้น และแสดงว่าค่าพารามิเตอร์ $\beta_0, \beta_1, \beta_2, \beta_3, \beta_4, \beta_5, \beta_6$ ที่ประมาณการจากสมการถดถอยมีความน่าเชื่อถือและเป็น BLUE (Best Linear Unbiased Estimator)

ตารางที่ 5.24 ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ (Autonomous Consumption) และการเปรียบเทียบค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวระหว่างนักรถจักรยานยนต์และนักท่องเที่ยวยานพาหนะที่มิใช่จักรยานยนต์ (Marginal Propensity to Expenditure)

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = TEP = ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว (บาท/วัน)															
	สมการที่ 9	สมการที่ 10	สมการที่ 11	สมการที่ 12	สมการที่ 13	สมการที่ 14	สมการที่ 15	สมการที่ 16								
Constant (β_0)	2180.83 *** (23.14)	2172.02 *** (19.12)	1420.81 *** (8.77)	2416.78 *** (27.02)	1439.26 *** (8.51)	2403.81 *** (22.67)	1700.51 *** (11.41)	1713.85 *** (11.05)								
INC (β_1)	0.0018 *** (7.03)	0.0018 *** (6.98)	0.0016 *** (6.77)	0.0017 *** (7.62)	0.0016 *** (6.77)	0.0017 *** (7.57)	0.0016 *** (7.41)	0.0016 *** (7.40)								
SEX (β_2)	-	15.25 (0.14)	-	-	-40.55 (-0.39)	22.54 (0.23)	-	-29.65 (-0.32)								
AGE (β_3)	-	-	23.66 *** (5.63)	-	23.81 *** (5.63)	-	22.05 *** (5.84)	22.17 *** (5.84)								
DURATION (β_4)	-	-	-	-26.62 *** (-8.36)	-	-26.63 *** (-8.35)	-25.74 *** (-8.51)	-25.73 *** (-8.50)								

ตารางที่ 5.24 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = TEP = ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว (บาท/วัน)									
	สมการที่ 9	สมการที่ 10	สมการที่ 11	สมการที่ 12	สมการที่ 13	สมการที่ 14	สมการที่ 15	สมการที่ 16		
Dummy (β_9)	517.55*** (4.12)	518.88*** (4.12)	500.09*** (4.18)	528.78*** (4.67)	496.43*** (4.13)	530.75*** (4.66)	512.13*** (4.77)	509.45*** (4.72)		
Dummy*INC (β_9)	-0.0004 (-1.61)	-0.0004 (-1.59)	-0.0004 (-1.62)	-0.0005* (-1.81)	-0.0004 (-1.64)	-0.0004* (-1.79)	-0.0004* (-1.85)	-0.0004* (-1.85)		
Mean dependent variable	2913.37	2913.37	2913.37	2913.37	2913.37	2913.37	2913.37	2913.37		
Adjusted R ²	0.3996	0.3977	0.4551	0.5052	0.4542	0.5036	0.5538	0.5530		
F-statistic	75.70 ***	56.59 ***	70.59 ***	87.45 ***	56.34 ***	69.75 ***	84.65 ***	70.34 ***		

ตารางที่ 5.24 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = TEP = ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว (บาท/วัน)									
	สมการที่ 9	สมการที่ 10	สมการที่ 11	สมการที่ 12	สมการที่ 13	สมการที่ 14	สมการที่ 15	สมการที่ 16		
White Test χ^2	4.12	4.12	6.64	4.50	6.84	4.53	7.20	7.29		
Durbin-Watson	1.55	1.55	1.68	1.62	1.68	1.63	1.74	1.74		

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ 1. ตัวแปรในวงเล็บคือค่า Absolute-t-statistic

2. *มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$ (10%) **มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$ (5%) ***มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$ (1%)